

P1079

MLADINSKO GLASILO

MLADINSKO
GLASILO VIII. ŠNOD

ŠT. 3

MLADI JUNAČ

BRIGADNO GLASILO
MLADINE VIII. ŠOB [1944]

ŠT. 3

MLADINA NAPREJ!

Letošnjo pomlad praznujemo triletnico ustanovitve OF, tri leta težke in krvave borbe za osvoboditev slovenskega naroda izpod fašističnega jarma, borbe proti domačim izdajalcem z begunsko vlado in kraljem na čelu nas ločijo od tega, za naš narod najpomembnejšega dne. OF je takoj organizirala našo narodno-osvobodilno vojsko. Njenemu pozivu, naj takoj z orožjem v roki branimo svojo domovino, se je najprej in v največjem številu odzvala naša mladina, na čelu katere je stopala komunistična mladina, ki je s svojim junaštvom in brezprimerno ljubevritjo do svojega naroda dokazala, da je vredna vrniti zaupano ji poslanstvo.

V največjem poletu, v legendarnem boju, ki ga je mladina bila proti neenakemu sovražniku, so ji udarili v hrbet domači izdajalci - tuji plačanci z Mihajlovičem, Nedičem, Paveličem in Rupnikom na čelu. Mladina se je zato še z večjo ogorčenostjo vrgla na te krvnike naših narodov, saj se je dobro zavedala svojih velikih ciljev, ki hočejo za vedno odrešiti narod starega, krivičnega reda in njegovih predstavnikov. Mladina se bori za nov, boljši in pravičnejši politični in gospodarski red, mladina se bori za svobodo, zato rada žrtvuje svoja mlada življenja na oltar naše velike

stvari.

Jedro naše vojske tvori mladina, katere srca si je osvojil tov. maršal Tito, ki je z razumevanjem njenih težav in s proučevanjem njenih hotenj dal tudi možnost, da mladina sprejme vse svoje mlade življenjske sile v korist svojemu narodu. V svojih organizacijah USAOJ-a se mladina vzgaja in gradi ter iščarava novo pomladno življenje v našem narodu. Poveda pa naj bo to v borbi, političnem ali kulturnem življenju, korakajo naši mladinci naprej in s tem tvorijo enega od največjih činiteljev pri izgradnji nove narodne oblasti v okviru take zaželjene, nove, zvezne, demokratične države Jugoslavije.

Kuret Dušan

VESELO ZAPOJMO

Veselo zapojmo pesem svobode,
ki zasijala te leto nam bo.
Kmalu pregnali bomo sovraga,
ki ce se vrinili v naše zemlje.

Iz borbe v borbo gremo pojoč
in kletega tujca podimo;
zakaj se prišli na naše zemlje?
svobodo in mir si želimo!

Narod slovenski svobodo ljubi,
noče več biti tujcu tlačan,
zatorej ti švabski tiran
boš kmalu z zemljice naše pregnan!

Papič

Na-SKOJ-evski tečaj

Ko sem nekega večera legel truden k počitku, sem premišljeval, kako bi v svoji četi vodil mlade SKOJ-evce, da bi lahko uspešno premagovali vse napore in težave našega življenja. Kot dobri SKOJ-evci smo se natančno zavedali vsega napak in težav, ki so se porajale v četi in se trudili z vsemi silami, da bi jih odpravili. Pri našem delu pa nam je manjkala edino politična izgradnja, saj smo kljub temu, da se nam pomagali politični in vojaški funkcionarji, večkrat zašli v zagato, v katero so nas spravili razni godrnjači v četi. Zato sem si silno želel, da bi šel v politični tečaj, kjer bi izpopolnil svoje znanje in tako lahko bolj uspešno deloval med svojimi tovariši.

Že naslednjega dne se je moja vroča želja uresničila. Zvečer mi je namreč kurir sporočil, da moram v štab bataljona. Med potjo sem razmišljal, zakaj me kličejo pa si nisem mogel razložiti. V štabu stopi k meni neka tovarišica ter mi reče: "Ker smo videli, da te veseli politično delo in bo v kratkem SKOJ-evski tečaj, sva skupno s bataljonskim sekretarjem določila tebe, da pojdeš nanj." Zažarel sem od veselja, moje sanje so se uresničile. Tovarišica je še dodala: "Odpotuješ jutri in glej, da boš s marljivostjo pokazal, da si SKOJ-evec iz Levstikove brigade in da ti ta mesec ne bo potekel v počitku ampak v temeljitem študiju."

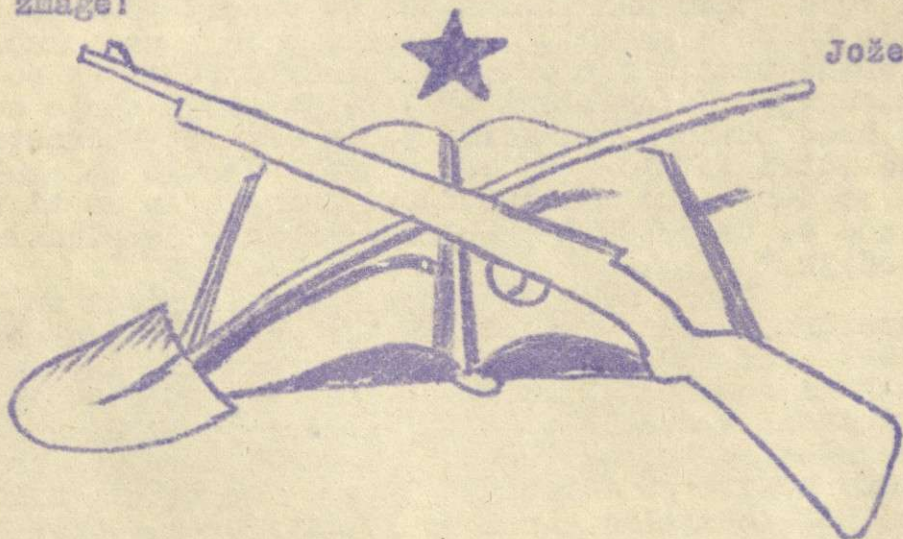
Vrnil sem se v četo, predal spisek in literaturo svojemu namestniku ter naslednje jutro odšel. Ker sem prišel na javko prezgodaj in sem v bližini doma čakal na voz, sem se ponoči skrivaj priplazil v domačo hišo; v bližini je bila namreč sovražna postojanka, zato sem moral skrajno previdno hoditi po domači zemlji, da me ne bi zasačil kak izdajalec. Doma me je mati presenetila s novico, da je oče že pet mesecev zaprt po zaslugi

domačih švabobrancev, ter da je veliko fantov iz vasi zaprtih v bližnji postojanka. Te vesti so me tako užalostile in razjezile obenem, da sem naglo zapustil dom in sklenil, da se ne bom prej vrnil, dokler ne bo zadnji sovražnik domačega kraja uničen.

Tečaj je trajal mesec dni in v njem sem preživel najlepše dneve v družbi samih SKOJevcev, res pravih tovarišev. Bili smo lepo pre-skrbljeni in v mirnem in varnem kraju poslušali predavanja o naših sodobnih problemih in nalogah ter o nauku velikih revolucionarjev. Marljivi sem se učil, ker sem se dobro zavedal, da bo to koristilo ne samo meni ampak vsem, ki sem jih dolžan vzgajati.

Ko smo se po končanem tečaju poslavljali, mi je tovarišica napisala v spomin tele besede: "Jože! Ko boš jurišal na sovraga, bodi prvi in nikdar ne kloni!" Nekdo drugi pa mi je napisal: "Skozi življenje hodi z jasnim čelom in dvignjeno glavo! Ne kloni nikoli!"

S temi gesli hočem iti do konca - do zmage!

Jože

ZMAJ V BUNKERJU

Pregnal te bom iz te proklete luknje,
ganani zmaj!

Zaman si iskopal jame, je ogradil s ka-
manjem in žico - s to železno vezjo - in je za-
varoval pri oknu s mitraljezom.

Lahka mi je hoja in gibčno mi je telo,
Lahin kakor senca, plazim se kot kuščarica, da
bi te dosegel in poglal v arak te tvoje trinja-
ve.

Zmaj s železom in ognjem v ustih, kaj
hočeš? Cemu nam pošigaš vasi in kelješ streke?

Moje škarje drgetajo, moje bombe trepe-
čeje od želje, da kasnujeje. Če jih ne bi imel,
bi s sobni potrgal žico, bosonog bi rušil ogra-
je in bi ti s golimi rokami zdrebil črepinje.

Tiho!...Naprej!
Sedaj!

Blisk...Grom!...

Oganj rigaš v mene; toda jaz sem vitez
dveh ponosnih boginj: Pravice in Svožode. Suvaš
me s rogom, špičastim kot kopje; sobe, ostre kot
meč, zadiraš vane; toda jaz sem pobornik svete
Ideje; naranljiv sem, neprebojen, kakor sta bila
nekdaj Pelando in sin Pelejev.

Moja bomba leti.

Udarila je...

Razpočila se...

Arak se je rasklal. Žična mreža se je
raztrgala. Sesula se je ograja. Vse je sletelo v
arak, izgnilo.

Pred mojimi nogami se še konaj premi-
ka in drgeta - ostuden zmajev rep.

Vladimir Nazor
Prevod: Kuret

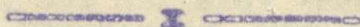
=====

NEMŠKI TANK JE ZAVOZIL NA MINO

Držali smo zasedo na kraju vasi na ob-
ronku hriba. Vsi tovariši so bili na odrejenih
mestih ter budno čakali na sovražnika. Vsak je
stiskal v rokah svoje orožje, pripravljen, da bo
udaril, ko bo treba. Oči so bile uprte v smeri
proti Ribnici, odkoder smo pričakovali sovražni-
ka.

Bilo je že popoldan, ko se je naenkrat
pojavił na cesti nemški tank. Videti je bilo, da
je velik in težak. Ko je tako ropotal po cesti,
se je naenkrat začula močna eksplozija. Okoli
tanka je nastal velik oblak prahu, ki ga je ovil
da ga dolgo ni bilo videti. Šele, ko se je dim
raskadil smo lahko videli učinek naše mine, na
katere je zavezil tank. Posadki se sicer ni nič
sgodilo, tank pa je bil onesposobljen za nadalj
no rabo in nemška kolona ni mogla več pod nje-
govo zaščito prodirati naprej. To je povzročilo
pri naših borceh veliko veselje in zadovoljstvo
saj pomeni uničenje tanka za sovražnika veliko
izgubo za nas pa velik uspeh.

Viktor

Prišel je čas, da mi, mladi, odločno
izjavimo:

BORILI SMO SE, KRVAVELI IN UNIRALI ZATO
DA UNIČIMO OKUPATORJA IN DOMAČE IZDAJALCE, ZATO,
DA USTVARIMO TEMELJE NOVI, NARODNI, DEMOKRATIČNI
SKUPNOSTI JUŽNIH SLOVANOV, DRŽAVNI SKUPNOSTI, V
KATERI BODO VSI NARODI SVOBODNI IN ENAKOPRAVNI,
IN V KATERI BO MLADINI OMOGOČEN SVOBODEN IN SRE-
ČEN RAZVOJ TER ZAJAMČENA MOŽNOST USTVARJAJOČEGA
DELA IN IZPOPOLNJEVANJA.

Iz proglašaja CK SKOJ-a

=====

.....

BORBA NA HUDEM KONCU

Izmučeni od celodnevnega pokreta je prispel naš prvi bataljon že v trdi noči na Hudi konec. Po večerji smo hitre legli k počitku. Ob pol peti ur zjutraj pa nas zbudiše osri strelji in v kampu smo že vsi pripravljeni za borbo. Švabobranji so napadli našo patrolo, ki se je kretala v smeri Ortočka. Po nekaj minutah borbe so se morali naši borci umakniti, saj je bil sovražnik v veliki premoči. Švabobranji so hoteli obkoliti naš kantonman in nas iznenaditi. Od domačih izdajalcev se naureč izvedeli, kje se nahajamo in s treh strani so prodirali v vas. Toda niti iznenadenje niti obkolitev se jim ni posrečila, ker smo pravočasno zasedli položaje, iz katerih smo tolkli sovražnika. Vnela se je ostro zagrizena borba, v kateri smo kmalu odbili napadalce, ki se se povlekli nazaj proti Vel. Laščam. Nasprotnik je utrpel velike izgube saj je imel 7 mrtvih in večje število ranjenih, mi pa 2 mrtva in tri ranjena.

V tej borbi sta žrtvovala svojš mladšiviljenji dva hrabra borca SKOJ-evca tovariš Žužek Lado, vodnik in tov. Starbek Franc, deseter 2.č., ki se je ravno vrnil s podoficirske šole. Oba sta se v borbi odlično zadržala in tovariš Žužek je s svojo patrolo zadržal sovražnika, da nas ni iznenadil.

Maščijno padle junake!

Marija

DOŽIVLJAJ IZ BORBE

Pozno popoldne sem kaslešal v bližini našega bivalejšča streljanje. Kot bataljonski dežurni sem takoj obvestil štab in čete in nemudoma smo krenili, kar se je dalo hitro, na položaj. Še predno smo nasedli položaj, so že Nemci in švabobranci streljali na nas. Vseeno smo še hitro razvrstili v strelce in odprli na sovražnika hudi ogenj. Nemadoma opazim, kako se nam Nemci od strani približujejo. Takoj pokličem mitraljezo, tovariša iz Primorskega, ki je branil ogrožen položaj in prisnati moram, da se je boril res nevstransno.

Med to sragriseno borbo me je tovariš Tona, ki je iz moje vasi, opozoril, naj bom bolj previden. Naši mitraljezi so peli svoje ostre pesem, ki jo je kmalu spremljal globoki bas minevke. Sovražnik je imel kmalu dovolj - spustil se je v beg, mi pa za njim. Vrnili smo se s pet v vas, kjer nas je mislil sovražnik presenetiti. Tu smo izvedeli, da so imeli Nemci in švabobranci težke izgube.

Šele tedaj sem se spomnil, da je Veliki petek in nekako težko mi je bilo pri srcu. A ta razpoloženje mi je pregnala skrb za tovariša Tona, ki ga nisem našel v vasi. Povprašal sem ranj in zvedel, da je bil ranjen v roko. Bil je edini, in še to lažje ranjen tovariš.

-Kd smo se vrnili z boja, te nisem več našel, Tona! Mane si opozoril, a sam si bil ranjen! Ne vem, kje si zdaj; še pisati ti ne morem. Zato sem napisal te vrstice, mogoče jih boš bral; tovariško in bratako te pozdravlja tvoj prijatelj

Kopič Ivan

NAVEŠTUJMO TESNEJŠE STIKE S NAŠIMI RANJENCI IN
INVALIDI TER TEKMUJMO V DOPISOVANJU Z NJIMI!

Na polju

BOREC

Strojnice pojo in puške pokajo,
praznik bo jutrnji dan,
nam borec sladko bo pri srcu,
saj kmalu sovrag bo izgnan!

Tako se ne znajo boriti nikjer,
kot fantje iz naše brigade,
zato pri akcijah vselej
mnogo sovražnikov pade.

Vest o uspehih prodira povsod,
čez visoke gore in doline,
s nami čutijo srca povsod,
vesele se jo naše družine.

IVANKA

POLDEK

Kdo ga ne pozna? Saj ga je dovelj po vsej
zeleni Štajerski. Je to majhen, desetleten fanti-
ček-partizan že dve leti.

Toda ne mislite, da ni dober partizan, če-
prav je še majhen. Ravno nasprotno! Zelo hraber
borec je.

Z očetom, materjo in tetko je stopil tu-
di on v naše vrste. Toda ni dolgo užival materin-
ske ljubezni. Ko je partizanal pol leta, je njega-
va mlada mamica dala življenje za domovino. Ranje-
na je bila v trebuh. Tri dni ji je Poldek stregel,
sredi gozda, sam. Če pa v materi ni bilo več ži-
vljenja, ko ni slišal več besede ne vzdihla iz nje-
nih ust, je šel v vas povedat, da leži njegova ma-
mica mrtva v gozdu in - sbehal. Kam? V bataljon.
Nedelgo potem je bil njegov oče težko ranjen. Ube-

gi Poldek, sem mislila, kmalu boš ostal sam, brez staršev. Ko pridem do njega, ga sočutno vprašam: "Poldek, ali ti je kaj hudo, ker je sta ranjen?" Poldek je vzdihnil, oči so se mu zaiskrile, toda junaško je zadržal solze in rekel: "Da, težko mi je - pa kaj hočem, brez žrtve ni snaga!"

To, vidite tovariši, je naš Poldek.

Gvetka

- o o o -

NA RAZVALINAH ORTNEŠKEGA GRADU

Bilo je nekega lepega dne, popoldne, ko smo dobili povelje naj krenemo na položaj. Na mah sta bili dve četi borcev na zbornem mestu. To nam je tov. komandant dal vsa potrebna navodila, smo krenili proti razvalinam ortneškega gradu.

Komaj smo prišli pod grad, že so začeli belčki užigati po nas, da se je kar kadilo. Toda kljub hudemu ognju se nismo umaknili. Hrabro smo jim vračali. V akcijo je stopil tudi naš težki minomet, ki je švabobrnce tako prestrašil in zmedel, da so se spustili v beg, mi pa smo ponosno zavzeli njihove položaje.

Naslednjega dne nas je tov. komandant postavil na iste položaje. Nismo še prišli do naše sesede, ko nas iznenadijo švabske brzostrelke. Junaško smo se postavili v bran, razpalili smo po njih, da so se morali umakniti.

Tako je sovražnik v kratkem času dvakrat občutil hrabrost in moč naših preiskušanih borcev.

Grahor Franc

- X - X - X -

MLADINA, TVOJA JE BODOČNOST, KI JO SEDAJ GRADIMO!

KAKO JE TABOREILA NAŠA AMBULANTA

Sončen pozladanski dan. V taborišču je za-
vršalo, nekaj se pripravlja, nekaj nevega, vesele-
ga. Akcija! Četa za četo se razvršča ob poti. Reve-
lja in samelkla pesni korakov.

Sonce se je nagnilo k zatonu. Ustavili smo
se na gričku ob robu gozda. Presgodaj je še, po-
čakati moramo noči. Medtem sem premišljevala, kje
naj bi imeli prevesevališče, da bi bili naši ra-
njenci varni pred sovražnikom. Vprašala sem našeg.
sanitetnega referenta tov. Janca na svet, ta pa
se je na kratko odrezal: "V gozdu!" In res, šli smo
takoje na dele.

Pod nami na cesti se bruseli tanki in ro-
gljale se strojnice. Krej niti slutili nismo, da
nam bi od spodaj lahko pretilo tolike nevarnosti.

Ke smo našli primerno, v grotini sarkani
zaraslo dolino, je ukazal tovariš Janca, naj pe-
stavimo šotora. Kni se sabijali kole, drugi pa
smo šli v najbližje vas po slamo in kaj hitro sta
zrasla iz tal dva šotora. Večji in lepši šotor
smo namenili ranjencem, drugi pa naj bi slušil
nam za prenočišče.

Še moren vam povedati, kako se mi je pra-
ljubilo to naše taborišče v naravi, na svečem s
venjem po smrečju prepojenem zraku. Kar težko mi
je bilo pri srcu, ko smo dobili ukaz, naj odrine-
mo v drugo smer, ker je bila akcija na Ribnico še
končana.

IVANKA

- o o o -

SEME OSVOBODILNE BORBE, KI SO GA NAŠI NARODI ZA-
SEJALI NA NAŠIH TLEH, TO SEME DANES RODI PO VSEJ
JUGOVZHODNI IN VZHODNI EVROPI. TO DEJSTVO NAS
NAVDAJA S PONOSOM.

Kardelj Edvard

PARTIZANSKA PESEMI

Partizanska pesem
se povsod glasi,
kjer slovenski narod
biva in živi.

Poje jo tam v gozdu
srečen partizan,
poje jo s veseljem
kmetič in meščan.

Pojte, o le pojte
pesem svobode,
kmalu zasijala
svetlo bo za vse!

Papič

= 0 = X = 0 =

SKOJ-EVCI, DELO NAS ČAKA!

Danes se med nami bori mnogo tovarišev iz la-
nega Primorja. Znano nam je, da so trpeli 25 let
pod fašizmom in 25 let jim ni bilo dovoljeno go-
voriti, pisati in čitati v našem lepem slovenskem
jeziku. Obiskovati so morali italijanske šole, kjer
so se učili v tujem jeziku. Pozabili bi slovenski
jezik, če se ne biavedali, da so sinovi sloven-
skega naroda in da je materin jezik najlepši. Mnogo
jih je, ki ne znajo pravilno pisati, nekateri
pa sploh ne. Radi bi čitali našo literaturo pa ne
znajo čitati, saj so mnogi od njih dobili prvič v
roke slovensko tiskane besede.

SKOJ-evci, SKOJ-evci! Danes se nam nudi lepa
prilika, da vse to popravimo. Vsak od nas zna do-
bri pisati in čitati slovensko, zato se potrudimo
da bomo naučili tega tudi tovariše iz Primorske,
ki dosedaj niso imeli te močnosti. Izkoristite
vsak čas, ki ga imate na razpolago za take vaje;
ob vsaki priliki pa jim popravljajte izgovarjavo,
da se čimprej odvadijo tujk svojega narečja. Naša

.....
Nekomu je, da se vsi takoj vržemo na to delo s vse požrtovalnostje in ljubeznije in prepričani smo lahko, da naš trud ne bo zaman. S tem pa bomo tudi utrdili bratske ednošaje s primorskimi bratji, od katerih smo bili tako dolgo nasilno ločeni.

ŽIVELI NAŠI BRATJE S PRIMORJA !

Olga

- ooo -

POHVALA TOV. MATEVŽIČU MIRKOTU

Ko je dne 16.IV. t.l. sovražnik iznenadil kantonman III. bat., je istočasno napadel tudi sasedo 2. četo, ki se je morala umakniti. Na umiku pa je bil teško ranjen tov. komandir, kateremu pa je edino mitraljezec - SKOJ-ovec tov. MATEVŽIČ MIRKO priskočil na pomoč. Kljub hudemu sovražnikovem ognju je odnesel ranjenega komandirja in rešil tudi svoj mitraljez. - Kato izreka SKOJ III.bat. tov. Matevžiču Mirkotu P O H V A L O sa njegove požrtovalnosti in junaštve.

Sekretar SKOJ-a : Kapiš

ALI ŽE VESTE ?

- da v naši brigadi najhitreje rasstavi lahke "Brede" tov. Gašperčič Jože iz IV.bat.in te v 15,2⁰⁰
- da najhitreje sestavi lahke "Brede" tov. Jankovič Ivan in te v 52,6 sek.
- da se vrši največ tekmovalj v IV.bat.
- da je v IV. bat.sangala v štafeti 1.četa.
- da se v IV. bat. po vrsti tile najboljši mitraljezci : Gašperčič Jože, Jakše Avguština, Stopar Slavko, Jankovič Ivan, Štagljar Branko, Zegar Rudolf in Grabar Franc

.....
da vose tudi več batalion tekmovalci!
**POGUMNO NAPREJ, V PRVE VRSTE ZA ZMAGO NAŠE VELIKE
STVARI, STVARI SREČNE BODOČNOSTI SLOVENSKEGA NARODA.**
.....

10

11

12

IZDAL PROD VIII SHOB,
KUSTURAL VASO

